

รายการห้างอิง

ภาษาไทย

กมล สนธิเกยตрин. คำอธิบายกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีบุคคล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2532.

กมฉบับ สุทธิวานถุณิ. ธุรกิจพาณิชยนาวี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : รองพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

คณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติการงานองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. 2537. บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติการงานองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. 2537. (ม.ป.ท., ม.บ.ป.) (อัสดานา).

✓ ชุมพล จันทร์พิพิพ. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะ ศักดิ์ประทับน งานองงานฯ. กรุงเทพมหานคร : รองพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.

ชุลีพร วงศ์กิตติรักษ์. การบังคับตามคاضิพากษาของศาลไทยแก่ทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทยอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ธิดา ชาลีจันทร์. กฎหมายทะเล. นนทบุรี : รองพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2519.

✓ นิติกรณ์ประสม, พระ. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง. กรุงเทพมหานคร : แสงทองการพิมพ์, 2515.

✓ ประพนธ์ ศัตนาณ. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 4 วิธีการชั่วคราว ก่อนพิพากษาและการบังคับคดีตามคاضิพากษานหรือคำสั่ง. กรุงเทพมหานคร : รองพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

ประเสริฐศิริ สุขะวัณกุล. กฎหมายว่าด้วยการกักเรือ. วารสารนิติศาสตร์ 17 (ธันวาคม 2530) : 74-90.

ไพบูลย์ เอกจริยกร. กฎหมายพาณิชยนาวี. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิจัยชั้น จำกัด, 2537.

—————. คำอธิบายพระราชบัญญัติการงานองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิจัยชั้น จำกัด, 2537.

- ✓ พจน์ บุญปากม. ค่าอธิบายประมาณภูมายภาพและพาณิชย์ว่าด้วยศัพท์ประกัน จำนวน จำนวน
สิทธิ์คดหน่วยและบุริมสิทธิ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์นิติบรรณการ, 2525
- ✓ พิพัฒ์ จักรางกูร. ค่าอธิบายประมาณภูมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 4 วิธีชี้ชาวครัวก่อน
พิพากษาและการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 นิติบรรณการ, 2521.
- ไพบูลย์ สุตันติวรคุณ. กฎหมายใหม่สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติก้าเรื่อ พ.ศ. 2534.
จุลสารกฎหมายพาณิชยนาวี 3 (ตุลาคม 2534) : 14-16.
- ไมตรี ตันติญาณันท์. เอกสารคำบรรยายบุริมสิทธิ์และจำนวนทางทะเล. (ม.ป.ท., 2531)
- เรืองเดช มหาสารานนท์. บันทึกเรื่องการก้าเรื่อ. (ม.ป.ท., ม.ป.บ.) (อัดสาเนา).
- ✓ วรวิทย์ ฤทธิ์ศิริ. สรุปวิชากฎหมายศัพท์ประกัน จำนวน จำนวน. กรุงเทพมหานคร : บริษัท
 สำนักพิมพ์วิจัยชน, จำกัด, 2536.
- สมพร ไพลิน. บุริมสิทธิ์ทางทะเลและสิทธิ์จำนวน เนื้อเรื่อเดินทะเล วารสารอัยการ
 14 (พฤษจิกายน 2534) : 89-100.
- . การพัฒนากฎหมายพาณิชยนาวี จำนวนเรือและบุริมสิทธิ์ทางทะเล วารสาร
พาณิชยนาวี 13 (มกราคม 2537) : 91-101.
- สุชาบดี สัตตบุศย์. กฎหมายทะเล. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
 2529.
- ✓ อรุณรัตน์ บันทึกเสาวภาคย์. การบังคับจำนวนของเจ้าหนี้จำนวน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ភាសាអង់គ្លែម

Chorley and Giles. Shipping Law. London : Pitman Publishing, 1972.

Giles, O.C. Shipping Law. London : Pitman Publishing, 1981.

Gilmore, G. and Black, C., L., Jr. The Law of Admiralty. New York : The Foundation Press, 1975.

Goldrein, I., S. Ship Sale & Purchase : Law and Technique. London : Lloyd's of London Press, 1985.

Hailsham, Lord. Halsbury's Laws of England. (Vol.1) London : Butterworths, 1973.

_____. Halsbury's Laws of England. (Vol.32) London : Butterworths, 1980.

_____. Halsbury's Laws of England. (Vol.39) London : Butterworths, 1982.

_____. Halsbury's Laws of England. (Vol.43) London : Butterworths, 1983.

Hill, C. Maritime Law. London : Pitman Books, 1981.

Hill, C. Soehring K., Hosoi T. and Helmer C. Arrest of Ships. London : Lloyd's of London Press, 1985.

Jackson, D. Civil Jurisdiction and Judgments-Maritime Claims. London : Lloyd's of London Press, 1987.

Kraut, J. American Jurisprudence. (Vol. 65) New York : The Lawyers Co-Operative Publishing, 1972.

_____. American Jurisprudence. (Vol. 70) New York : The Lawyers Co-Operative Publishing, 1973.

- Meeson, N. The Practice and Procedure of The Admiralty Court.
London : Lloyd's of London Press, 1986.
- _____. Ship and Aircraft Mortgages. London : Lloyd's of London
Press, 1989.
- Sattinger, O.,C. American Jurisprudence. (Vol. 50) New York : The
Lawyers Co-Operative Publishing, 1970.
- _____. American Jurisprudence. (Vol. 55) New York : The Lawyers
Co-Operative Publishing, 1971.
- Schoenbaum, T.,J. Admiralty and Maritime Law. Minnesota : West
Publishing, 1987.
- Tetley, W. and McDonough, B., G. Maritime Liens and Claims. London :
Business Law Communications, 1985.
- Thomas. Maritime Liens. London : Steven & Sons, 1980.
- Tyler, E., L., G. and Oughton, R.,D. Fisher & Lightwood's Law of
Mortgage. 10 th ed London : Butterworths, 1988.
- Walsh, W., F. A Treatise on Mortgages. Chicago : Callaghan and
Company, 1934.

ภาคพนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
มูลนิธิรวมทักษิณ

พระราชบัญญัติ
การงานองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล
พ.ศ. 2537

กฎหมายเดช บ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2537

เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกู้หมายว่าด้วยการงานองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการงานองเรือและบุริมสิทธิ
ทางทะเล พ.ศ. 2537"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว มิใช้กันมาตรา 36 และมาตรา
37 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 มาใช้บังคับแก่เรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้
"เรือ" หมายความว่า เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสตันไปที่เดินด้วยเครื่องจักรกล
ไม่ว่าจะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และเป็นเรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเลตามกฎหมายบังคับ
การตรวจเรือที่ออกโดยอาศัยอ่านจากตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

"นายเรือ" หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือ

"คนประจำเรือ" หมายความว่า คนที่มีหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

"ลูกเรือ" หมายความว่า คนประจำเรือนอกจากนายเรือ

"น้ำมัน" หมายความว่า น้ำมันดิน น้ำมันเตา น้ำมันดีเซลหนัก หรือน้ำมันหล่อลื่น ซึ่งเป็นน้ำมันแร่จากไฮดรัลคราร์บอนที่ไม่สลายตัวโดยง่าย และให้หมายความรวมถึงน้ำมันอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"นายทะเบียนเรือ" หมายความว่า นายทะเบียนเรือหรือผู้รักษาการแทนนายทะเบียน เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้หรือกำหนดการอื่นเพื่อบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจ้างงานเรือ

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

มาตรา 6 ห้ามมิให้จำนำเรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ การกระทําที่ผ้าฝินบนบัญญัตินี้ย่อมเป็นเรื่องของ

มาตรา 7 การจ้างงานเรือให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ใช้บังคับแก่การจ้างงานเรือตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 สัญญาจานองเรือให้ระบุมูลหนี้และจำนวนหนี้ที่จานองเรือนนี้ไว้เป็นประกันจำนวนหนี้ตามวาระคนึง จะระบุจำนวนเงินแน่นอนตรงตัวหรือจำนวนเงินขั้นสูงสุดที่ได้อ่านนั้นตราไว้เป็นประกันก็ได้ และจะเป็นเงินไทยหรือเงินต่างประเทศก็ได้

มาตรา 9 จานองเรือให้ครอบใบถึงเครื่องอุปกรณ์ประจำเรือและสิ่งของอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีไว้ประจำเรือ ไม่ว่าสิ่งดังกล่าวจะได้มือญแล้วในเวลาที่จดทะเบียนจานองหรือมีขึ้นในภายหลังก็ตาม ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้จานองกับผู้รับจานองจะตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยระบุข้อตกลงนั้นไว้ในสัญญาจานอง

มาตรา 10 ถ้าเรือที่จานองสูญหายหรือเสียหาย ให้จานองครอบใบถึงสิทธิเรียกร้องดังต่อไปนี้

(1) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการรักษาและเมิดที่เป็นเหตุให้เรือนนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจานองเรือครอบใบถึง สูญหายหรือเสียหาย

(2) ค่าเสื่อมความเสียหายทั่วไปที่เจ้าของเรือมีสิทธิได้รับเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจานองเรือครอบใบถึง ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(3) ค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าของเรือมีสิทธิได้รับเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจานองเรือครอบใบถึงอันเนื่องมาจากการใช้เรือนน้ำทำการซ่วยเหลือภัย

(4) ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันนั้นเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจานองเรือครอบใบถึง

เมื่อเกิดสิทธิเรียกร้องตามวาระคนึง ให้ผู้จานองแจ้งให้ผู้รับจานองทราบโดยพลัน ห้ามมิให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องซึ่งได้รับถึงการจานองชำระหนี้แก่เจ้าของเรือนนั้น เว้นแต่จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้เบื้องหนังสือใบยังผู้รับจานอง และผู้รับจานองไม่คัดค้านการชำระหนี้ เป็นหนังสือภายในสามสิบวันแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว มิฉะนั้nlูกหนี้จะต้องรับผิดชอบต่อผู้รับจานอง

ส่วนที่ 2

การทำสัญญาและจดทะเบียนงานของเรือ

มาตรา 11 สัญญางานของเรือไทยต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายระหว่าง

มาตรา 12 การจดทะเบียนงานของเรือไทยให้จดทะเบียนที่ทำการนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นโดยให้นายทะเบียนเรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียน และให้จดไว้ในสมุดทะเบียนและหมายเหตุไว้ในใบทะเบียน

ในการผู้ที่เข้าของเรือไทยประสงค์จะจดทะเบียนงานของเรือของตนที่ที่ทำการนายทะเบียนเรืออื่น นอกจากที่ทำการนายทะเบียนเรือตามวรรคหนึ่ง หรือที่สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย ให้นายทะเบียนเรืออื่นนั้นหรือเจ้าหน้าที่ประจำสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย แล้วแต่กรณี เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียนโดยหมายเหตุไว้ในใบทะเบียนแล้วส่งสำเนาให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นโดยตัวน เมื่อได้รับสำเนาเช่นนั้นแล้ว ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือจดข้อความนี้ไว้ในสมุดทะเบียน

ให้นายทะเบียนเรือ และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนงานของเรือ ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 13 ในกรณีที่ประสงค์จะจดทะเบียนงานของเรือไทยในขณะที่เรือล้นน้ำไม่อยู่ในประเทศไทยหรือไม่อยู่ในประเทศไทยซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย ที่จะทำการจดทะเบียนเจ้าของเรืออาจขอให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทยสำหรับนำไปกับเรือระหว่างเวลาที่นำใบทะเบียนเรือไทยมาจดทะเบียนตามมาตรา 12

การออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทยตามวรรคหนึ่ง ให้หมายเหตุไว้ในใบแทนดังกล่าว ด้วยว่าใช้แทนใบทะเบียนเรือไทยในระหว่างการดำเนินการเพื่อจดทะเบียนงานของเรือดังกล่าว เท่านั้น แต่ให้มีอายุใช้ได้ไม่เกินหกสิบวัน

ใบแทนใบทะเบียนเรือไทยตามมาตรานี้ให้มีผลสมื่อนเป็นใบทะเบียนเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

มาตรา 14 บุคคลใดเมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว จะขอตรวจดูทะเบียนจำนวนเรือเดินทางและเอกสารเกี่ยวกับการจ้างของที่นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือน้ำเก็บรักษาไว้หรือจะขอให้คัดสำเนาทะเบียนจำนวนเรือเดินทางหรือเอกสารดังกล่าวพร้อมด้วยคำรับรองว่าถูกต้องก็ได้

ส่วนที่ 3

ผลของการจ้างและการบังคับใช้งาน

มาตรา 15 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 24 ผู้รับจำนวนทรงไว้ซึ่งสิทธิ์ที่จะได้รับชำระหนี้จากเรือที่จำนวนก่อนเจ้าหนี้บุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเจ้าหนี้ที่อื่น ๆ ของเจ้าของเรือน้ำ

มาตรา 16 ผู้รับจำนวนอาจฟ้องคดีต่อศาลขอให้บังคับจำนวนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ลูกหนี้พิดนัดชำระหนี้ และผู้รับจำนวนได้ส่งคำบังคับล่าเ嘱咐เป็นหนังสือไปยังลูกหนี้ให้จัดการชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรที่กำหนดให้ในคำบังคับล่าเ嘱咐แล้วแต่ลูกหนี้มิได้จัดการชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนดนั้น

(2) เมื่อเรือที่จำนวนเรือสิ่งของที่สิทธิ์จำนวนเรือครอบครองไปสิ่งสิ่งหนึ่งสิ่งใดสูญหายหรือเสียหาย เป็นเหตุให้มิเพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้ เว้นแต่เมื่อเหตุนั้นมิได้เป็นเพราะความผิดของผู้จำนวน และผู้จำนวนได้เสนอจะจำนวนเรือลาอื่นหรือทรัพย์สินอื่นแทนหรือเพิ่มเติมให้มีราคาเพียงพอ หรือเสนอจะรับซื้อขายแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดให้ในสัญญาจำนวนเรือ หรือจัดหมายแทนนี้สิ่งที่สูญหายไปนั้นภายในเวลาอันสมควร

(3) ผู้จำนวนฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในสัญญาจำนวนเรือ ตามสัญญาจำนวนผู้รับจำนวนอาจบังคับจำนวนได้โดยไม่ต้องบอกล่าวล่วงหน้า

มาตรา 17 ในกรณีฟ้องคดีบังคับจำนวน ผู้รับจำนวนอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้

- (1) ผู้จำนวนนำเรือออกขายตามเงื่อนไขและภัยในเวลาที่ศาลกำหนด
- (2) ผู้รับจำนวนนำเรือออกขายตามเงื่อนไขและภัยในเวลาที่ศาลกำหนด หรือ
- (3) ยึดเรือที่จำนวนของออกขายทอดตลาด

ทั้งนี้ ศาลจะมีคำสั่งให้ดำเนินการตาม (1) หรือ (2) ต่อเมื่อผู้รับจำนำองแสงคงให้เป็นที่พอใจต่อศาลว่าการดำเนินการโดยวิธีดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสียมากกว่าการดำเนินการโดยวิธีตาม (3)

มาตรา 18 นอกจากการบังคับจำนำองตามมาตรา 17 แล้ว ผู้รับจำนำจะพ้องคดีเรียกเอาเรื่องจำนำองหลักหนี้ได้ ภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ลูกหนี้ได้ขาดสั่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี
- (2) ผู้จำนำไม่ได้แสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลมารยาทเรื่องนี้มากกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจำนำ
- (3) ไม่มีภาระงานอยู่แล้ว
- (4) ไม่มีเจ้าหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิทางทะ เลร้องขอรับชำระหนี้ตามบุริมสิทธิทางทะ เล

มาตรา 19 ถ้าอาเรื่อที่จำนำองออกขายหรือขายทอดตลาดแล้วได้เงินจำนวนสุทธิ น้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจำนำองหรือถ้าอาเรื่อจำนวนของลูกหนี้และ เรื่องนี้มีราคาน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจำนำอง เงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใดให้ถือเป็นหนี้สามัญซึ่งผู้รับจำนำองอาจเรียกร้องจากลูกหนี้ได้ แต่ถ้าผู้จำนำไม่ได้เป็นลูกหนี้จะเรียกร้องจากผู้จำนำไม่ได้

มาตรา 20 คำพ้องเกี่ยวกับภาระงานองเรื่อตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสนอต่อศาลดังต่อไปนี้ คือ

- (1) ถ้าเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ทำการกักเรือไว้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ ให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ
- (2) ในกรณีที่ไม่ได้มีการกักเรือตาม (1) ให้เสนอต่อศาลแห่ง

มาตรา 21 สัญญาซึ่งเข้าข้องเรื่อที่มิใช่เรือไทยอาเรื่อของตนตราไว้แก่บุคคลอื่น เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ ให้ถือว่าเป็นภาระงานองที่อาจบังคับได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) สัญญานี้ได้ทำขึ้นโดยมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแห่งประเทศไทยที่เรื่องนี้ได้จดทะเบียนไว้

(2) ได้มีการจดทะเบียนสัญญาดังกล่าวไว้ในทะเบียนชื่องอนุญาตให้บุคคลที่ได้ไปตรวจดูได้ ณ ที่ทำการของรัฐที่มีหน้าที่รับจดทะเบียนสัญญา เช่นวันนี้ และ

(3) เป็นกรณีที่โจทก์อาจเสนอคำฟ้องต่อศาลได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายว่าด้วยการกักเรือหรือกฎหมายอื่น

หมวด 2

บุริมสิทธิทางทะเบ

มาตรา 22 ผู้ใดมีสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับเรือลำหนึ่งลำใด และมูลแห่งสิทธิเรียกร้องนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ผู้นั้นยื่อมมีบุริมสิทธิทางทะเบ เนื่องจากเรือลำนั้น

(1) สิทธิเรียกร้องอันเกิดจากการทำงานในฐานะนายเรือลูกเรือหรือคนประจำเรือของเรือลำนั้น

(2) สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บของบุคคลใด ๆ ที่เกิดจากการคำานิงานของเรือลำนั้น

(3) สิทธิเรียกร้องเอาค่าตอบแทนในการช่วยเหลือภัยเรือลำนั้น

(4) สิทธิเรียกร้องในมูลและเม็ดที่เกิดจากการคำานิงานของเรือลำนั้น แต่ไม่รวมถึงสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการสูญหายหรือเสียหายของสินค้า และสิ่งของของผู้โดยสารที่อยู่ในเรือลำนั้น

สิทธิเรียกร้องตาม (2) หรือ (4) ที่เกิดจากมูลพิยนัชมันวัตถุกัมมันตรังสี กัมมันตภาพรังสี และวัตถุนิวเคลียร์ไม่ก่อให้เกิดบุริมสิทธิทางทะเบ เนื่องจากเรือลำนั้น

มาตรา 23 ให้เจ้าหนี้บุริมสิทธิทางทะเบ มีสิทธิได้รับชำระหนี้อันค้างชำระแก่ตนจากเรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิทางทะเบ เลก่อนเจ้าหนี้อื่น ๆ ทั้งนี้ไม่ว่าลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องจะเป็นเจ้าของเรือหรือไม่ก็ตาม

มาตรา 24 บุริมสิทธิทางทะเบตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียน และให้ได้ผลก่อนสิทธิจำนำของตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งบุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่มีบุริมสิทธิทางทะ เลหอยรายร้ายยังกัน ให้บุริมสิทธิทางทะ เลเหล่านี้ได้ผล ก่อนหลังตามที่เรียงลำดับไว้ตามมาตรา 22 เว้นแต่บุริมสิทธิทางทะ เลในมูลค่าตอบแทนการช่วยเหลือภัยให้ได้ผลก่อนบุริมสิทธิทางทะ เลอื่น ๆ เมื่อเรื่อที่มีอยู่แล้วก่อนเริ่มปฏิการช่วยเหลือภัยนั้น

ในกรณีที่บุคคลหลายคนมีบุริมสิทธิทางทะ เลในลำดับเดียวกันให้บุคคลเหล่านี้ได้รับ ชำระหนี้ตามอัตราร่วมแห่งจำนวนเงินที่ตนเป็นเจ้าหนี้

ในกรณีที่บุริมสิทธิทางทะ เลที่เกิดขึ้นครั้งหลังสุดได้ผลก่อนตามลำดับ ทั้งนี้ ให้อีกบุริมสิทธิทางทะ เล ในมูลค่าตอบแทนการช่วยเหลือภัยได้เกิดขึ้นในวันที่ปฏิการช่วยเหลือภัยได้เสร็จสิ้นลง

มาตรา 25 ในกรณีบังคับตามบุริมสิทธิทางทะ เล ให้นำเงินที่ได้จากการขายเรือ ชำระค่าฤทธิ์รวมเนียม ค่าใช้จ่ายในการกักหรือยืดระยะเวลา เรือ ค่าใช้จ่ายในการตูดแลรักษา เรือนับแต่เวลาที่ได้กักหรือยืดเรือนั้น ค่าใช้จ่ายในการส่งตัวคนประจำเรือกลับถิ่นฐาน และ ค่าใช้จ่ายในการจัดสรรเงินจำนวนดังกล่าว ตามลำดับเสียก่อนแล้วจึงจ่ายเงินส่วนที่เหลือให้ แก่เจ้าหนี้บุริมสิทธิทางทะ เล

มาตรา 26 ในกรณีที่มีการถอนสิทธิ เรียกร้องซึ่งมูลแห่งสิทธิ เรียกร้องนี้เมลักษณะ ตามมาตรา 22 ให้ผู้รับรองสิทธิ เรียกร้องดังกล่าวมีบุริมสิทธิทางทะ เล เช่นเดียวกับผู้รอน

มาตรา 27 ในกรณีที่มีบุริมสิทธิทางทะ เล เนื่องเรื่อลำไดเกิดขึ้นแล้ว การท่านิติกรรม ถอนกรรมสิทธิ์ เรื่องล้านี้ให้แก่บุคคลใด ๆ ต่อไปไม่ทำให้บุริมสิทธิทางทะ เลที่เกิดขึ้นแล้วนั้นระงับ สิ้นไป เว้นแต่กรณีที่ผู้รับรองได้คำนินการแจ้งให้เจ้าหนี้บุริมสิทธิทางทะ เลยื่นข้อเรียกร้องของตน ไปยังผู้รับรองภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่แจ้ง แต่เจ้าหนี้บุริมสิทธิ ทางทะ เลไม่ได้ยื่นข้อเรียกร้องของตนไปยังผู้รับรองภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้บุริมสิทธิทาง ทะ เล เป็นอันระงับสิ้นไป

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำการโดยประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันและปิด ประกาศไว้ ดังนี้

(1) กรณีที่รับโอนกรรมสิทธิ์เรือไทย ให้ประกาศรวมณาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่มีจาน่ายในท้องถิ่นที่เมืองท่าจีนทะเบียนของเรือนั้นต้องอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกัน และให้ปิดประกาศไว้ที่ท่าการนาภะเปียนเรือประจำเมืองท่าจีนทะเบียนของเรือนั้น กับที่กองทะเบียนเรือกรมเจ้าท่า

(2) กรณีที่รับโอนกรรมสิทธิ์เรือต่างประเทศมาจดทะเบียนเป็นเรือไทย ให้ประกาศรวมณาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งฉบับกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกัน และให้ปิดประกาศไว้ที่ท่าการนาภะเปียนเรือประจำเมืองท่าจีนทะเบียนที่จะจดทะเบียนหรือได้จดทะเบียนเรือนั้นเป็นเรือไทย กับที่กองทะเบียนเรือ กรมเจ้าท่า

มาตรา 28 นอกจากรัฐธรรมนูญ มาตรา 27 บุริมสิทธิทางทะ เลระบั้นสื้นไปเมื่อ

- (1) พ้นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่บุริมสิทธิทางทะ เลนั้นได้เกิดขึ้น
- (2) ได้ขายเรือใบตามค่าสั่งศาล ในกรณีเช่นนี้ให้เงินที่ได้จากการขายเรือนั้นตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิทางทะ เลแทน
- (3) ผู้รับจำนำօอาเรือจำนำของหลุด
- (4) มีค่าพิพาทยาหรือค่าสั่งศาลถึงที่สุดให้รับเรือนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา 29 บทบัญญัติมาตรา 6 ไม่กระทบกระเทือนถึงการงานนาเรือไทยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 30 การงานนาเรือไทยที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่า เป็นการงานตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

1. ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนงานของ

(1) เรื่องขนาดไม่เกิน 100 ตันกรอส	ครึ่งละ	500 บาท
(2) เรื่องขนาดเกิน 100 ตันกรอส		
แต่ไม่เกิน 200 ตันกรอส	ครึ่งละ	1,000 บาท
(3) เรื่องขนาดเกิน 200 ตันกรอสขึ้นไป	ตันกรอสละ	10 บาท
แต่ครึ่งหนึ่งไม่เกิน	ละ	20,000 บาท

2. ค่าธรรมเนียมการหมายเหตุแก้ไขความในสัญญา้งานของ

(1) ไม่เพิ่มทุนทรัพย์	ครึ่งละ	20 บาท
(2) เพิ่มทุนทรัพย์		
หนึ่งหมื่นบาทแรกหรือต่ำกว่าน้ำหนึ่งหมื่นบาท		50 บาท
หนึ่งหมื่นบาทหลัง	หมื่นหลัง	20 บาท
เศษของหนึ่งหมื่นบาทให้นับเป็นหนึ่งหมื่นบาท		
แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน		500 บาท

3. ค่าธรรมเนียมการคัดสำเนาหลักฐาน

(1) หนึ่งร้อยคนแรกหรือต่ำกว่าน้ำหนึ่งร้อยคน	10 บาท
(2) หนึ่งร้อยคนหลัง	ร้อยละ 1 บาท
เศษของหนึ่งร้อยคนให้นับเป็นหนึ่งร้อยละ	

4. ค่าธรรมเนียมการออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทย ฉบับละ 100 บาท

5. ค่าธรรมเนียมอื่น ครึ่งละหรือฉบับละ 50 บาท

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินับนี้ คือ โดยที่ในเจ้าจุนการงานของเรือเดินทางและบุริมสิทธิ์เนื่องเรือเดินทางได้นำบทบัญญัติว่าด้วยการงานของและบุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ แต่โดยที่กิจการเรือเดินทางและลักษณะเฉพาะที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนที่ไปมาในน่าน้ำของประเทศไทยฯ เกือบตลอดเวลา การนำบทบัญญัติ

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับจึงไม่เหมาะสม จะเป็นต้องแยกการงานองเรือเดินทะเลและบุริมสิทธิพิเศษเนื่อเรือเดินทะเลจากกฎหมายว่าด้วยเรือไทย ซึ่งบังคับตามบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยสมควรให้มีกฎหมายสำหรับใช้บังคับกับการงานองเรือเดินทะเลเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพาณิชยนาวีของไทย และคุ้มครองซึ่งมีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับเรือเดินทะเลได้อย่างเฉพาะ จึงจะเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยาหัวพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ

การกักเรือ

พ.ศ. 2534

ภูมิพลอดุลยเดช บ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2534

เป็นปีที่ 46 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติบัญญัติไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการกักเรือ พ.ศ. 2534"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนด เก้าสิบวัน นับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"เรือ" หมายความว่า เรือเดินทะเลที่ใช้ในการขนส่งของเรือโดยสารทางทะเล
ระหว่างประเทศ

"สิทธิ" เรียกร้องเกี่ยวกับเรือ" หมายความว่า สิทธิเรียกร้องอันเกิดจาก

(ก) ความเสียหายแก้ชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลใด ๆ ที่มี
เหตุมาจากเรือหรือการดำเนินงานของเรือ

(ข) การช่วยเหลือภัยทางทะเล

(ค) สัญญาเกี่ยวกับการใช้ เช่า เช่าซื้อ หรือยืมเรือ การให้บริการ
บรรทุก หรือสัญญาอื่นๆ ทางเดียวกัน

(๑) สัญญาเกี่ยวกับการรับขนของทางทะเลที่มีการออกใบตราสั่ง

(๒) การเลี้ยงความเสียหายทั่วไป ในกรณีที่เจ้าของเรือ ผู้ขนส่งและเจ้าของของที่บรรทุกมาในเรือนั้น มีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายหากเจ้าของทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายจากการกระทำโดยเจตนาด้วยความจำเป็นตามสมควร เพื่อความปลอดภัยร่วมกันของเรือและของที่บรรทุกมาในเรือนั้น หรือต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ได้เสียไปด้วยความจำเป็นเป็นกรณีพิเศษ เพื่อบรรยച្ើนร่วมกันของทุกฝ่ายหรือเพื่อความปลอดภัยร่วมกันของเรือและของที่บรรทุกมาในเรือนั้น ทั้งนี้ เมื่อมีบัญญัติแห่งกฎหมายหรือสัญญาระหว่างคู่กรณีกำหนดความรับผิดในเรื่องนี้ไว้

(๓) การสูญหายหรือเสียหายอันเกิดแก่ทรัพย์สินที่บรรทุกมาในเรือ

(๔) การให้บริการลากจูงเรือไม่ว่าโดยวิธีใด

(๕) การให้บริการนำร่อง

(๖) การจัดหาของหรือวัสดุใด ๆ เพื่อใช้ในการดำเนินงานของเรือ

หรือการซ่อมบำรุงเรือ

(๗) การต่อซ่อม หรือจัดเครื่องบวกลบหักลบให้แก่เรือ หรือค่าธรรมเนียมการ

ใช้สู่เรือ

(๘) การให้บริการของท่าเรือ หรือค่าภาระหรือค่าบริการในการใช้ท่าเรือ

(๙) ค่าจ้างขนของลงเรือหรือขึ้นจากเรือ

(๑๐) ค่าจ้างนายเรือหรือคนประจำเรือ

(๑๑) ค่าใช้จ่ายของเรือที่นายเรือ ผู้เช่าเรือ ตัวแทนหรือผู้สั่งของได้หดรองจ่ายไปแทนเจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือ

(๑๒) ข้อพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในตัวเรือ

(๑๓) ข้อพิพาทระหว่างเจ้าของรวมเกี่ยวกับการครอบครอง การใช้เรือ

หรือรายได้จากเรือ

(๑๔) การจำนวนเรือ

"เจ้าหนี้" หมายความว่า ผู้มีสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือ

"พนักงานเจ้าหนี้" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"ศาล" หมายความว่า ศาลแพ่ง ศาลแพ่งธนบุรี และศาลจังหวัด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีรัฐสภาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ภายใต้บังคับมาตรา 5 และมาตรา 6 ก่อนพ้องคดีต่อศาล ไม่ว่าลูกหนี้จะมีภัยล่านาในราชอาณาจกรหรือไม่ก็ตาม เจ้าหนี้ซึ่งมีภัยล่านาในราชอาณาจกรอาจขอให้ศาลอสั่งกักเรื่องล่านาได้ที่เป็นของลูกหนี้ หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองเพื่อให้เพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้ โดยทางเป็นค่าร้องยื่นต่อศาลที่เรื่องซึ่งเจ้าหน้าที่ขอให้ศาลอสั่งกักอยู่หรือจะเข้ามาอยู่ในเขตศาล

มาตรา 5 เจ้าหนี้อาจขอให้ศาลอสั่งกักเรื่อที่ลูกหนี้เป็นผู้ครอบครอง แต่มิได้เป็นของลูกหนี้ได้ ถ้าเหตุแห่งสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่อเกิดจากเรื่อหรือธุรกิจของเรื่อนและลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองเรื่อนนั้นทั้งในเวลาที่เกิดสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่อและในเวลาที่ขอให้ศาลอสั่งกักเรื่อ

มาตรา 6 ในกรณีที่สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่อเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในตัวเรื่อ ข้อพิพาทระหว่างเจ้าของรวมเกี่ยวกับการครอบครองเรื่อ การใช้เรื่อ หรือรายได้จากเรื่อ หรือข้อพิพาทเกี่ยวกับการจำนวนเรื่อเจ้าหนี้จะขอให้ศาลอสั่งกักเรื่อลำอื่นที่เป็นของลูกหนี้หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครองนอกจากเรื่องล่าที่เกี่ยวกับข้อพิพาทนี้มิได้

มาตรา 7 ค่าร้องขอให้กักเรื่อให้ทางเป็นค่าร้องฝ่ายเดียว

ค่าร้องขอให้กักเรื่อต้องแสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่อ หนี้ที่จะใช้สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่อ และอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อเจ้าหนี้ ชื่อลูกหนี้ ชื่อเรื่อ หมายเลขอหะ เปียน!เรื่อ ขนาดเรื่อ สัญชาติ และเมืองท่าขึ้นทะเบียนเรื่อ ชื่อนายเรื่อ หรือผู้ควบคุมเรื่อหากทราบ และท่าเลขหรือถิ่นที่ท่องจดเรื่อ

มาตรา 8 เมื่อได้รับค่าร้องขอให้กักเรื่อ ให้ศาลดำเนินการได้ส่วนฝ่ายเดียวเป็นการค่วน

ถ้าเป็นที่พอยจากพยานหลักฐานที่เจ้าหนี้นำมาสืบว่าสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่อที่ยกขันยังเป็นเหตุในการขอให้กักเรื่อนั้นมีมูล และในกรณีที่เรื่อที่เจ้าหนี้ขอให้ศาลอสั่งกักมิได้อยู่ในราชอาณาจกรในเวลาที่ยื่นค่าร้องเจ้าหนี้ได้แสดงให้เป็นที่พอยศาลว่าเรื่อนั้นจะเข้ามาในราชอาณาจกรและจะเข้ามาอยู่ในเขตศาล ให้ศาลอสั่งกักเรื่อนั้น

ในการสั่งกักเรื่อตามวาระสอง ถ้าเป็นกรณีที่ลูกหนี้ไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร ศาลจะสั่งให้เจ้าหนี้นำหลักประกันตามที่ศาลเห็นสมควรมาวางต่อศาลก่อนการบังคับตามคำสั่งกักเรื่อ เพื่อเป็นประกันความเสียหาย เนื่องจากการกักเรื่อ ซึ่งเจ้าหนี้อาจต้องรับผิดต่อลูกหนี้ก็ได้ แต่ในกรณีที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรให้ศาลสั่งให้เจ้าหนี้นำหลักประกันมาวางต่อศาล ก่อนการบังคับตามคำสั่งกักเรื่อทุกราย วันแต่เจ้าหนี้จะได้แสดงให้เป็นที่พوذิศาลว่า ทรัพย์สิน อื่นของลูกหนี้ที่อยู่ในราชอาณาจักรมีไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ได้

คำสั่งกักเรื่อตามวาระสอง ถ้าเป็นกรณีที่ลูกหนี้ไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร ศาลจะ สั่งให้เจ้าหนี้นำหลักประกันตามที่ศาลเห็นสมควรมาวางต่อศาลก่อนการบังคับตามคำสั่งกักเรื่อ เพื่อเป็นประกันความเสียหาย เนื่องจากการกักเรื่อ ซึ่งเจ้าหนี้อาจต้องรับผิดต่อลูกหนี้ก็ได้ แต่ใน กรณีที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรให้ศาลสั่งให้เจ้าหนี้นำหลักประกันมาวางต่อศาลก่อน การบังคับตามคำสั่งกักเรื่อทุกราย วันแต่เจ้าหนี้จะได้แสดงให้เป็นที่พوذิศาลว่า ทรัพย์สินอื่น ของลูกหนี้ที่อยู่ในราชอาณาจักรมีไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ได้

คำสั่งกักเรื่อตามวาระสองให้ศาลกำหนดหลักประกันที่ลูกหนี้หรือบุคคลตามมาตรา 22 จะต้องวางต่อศาลเพื่อขอให้ปล่อยเรือนั้นไว้ด้วย

คำสั่งกักเรื่อตามมาตราหนึ่งให้เป็นที่สุด

มาตรา 9 ใน การบังคับตามคำสั่งกักเรื่อ ให้ศาลออกหมายกักเรื่อส่งให้เจ้าพนักงาน บังคับคดีเพื่อดำเนินการต่อไปเป็นการต่อวัน และให้เจ้าพนักงานบังคับคดีนั้น ดำเนินการตาม หมายกักเรื่อได้ทั่วราชอาณาจักร

หมายกักเรื่อตามวาระหนึ่งให้ทำตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา 10 ก่อนเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการกักเรื่อ ให้เจ้าหนี้ชำระค่า ธรรมเนียมกักเรื่อในอัตราร้อยละหนึ่งของหนี้ที่เจ้าหนี้จะใช้สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่อ แต่ไม่เกิน หนึ่งแสนบาท

ในการณีเจ้าหนี้พ้องคดีตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่อ ให้หักค่าธรรมเนียมกักเรื่อ ตามวาระหนึ่งจากค่าเข้มศาลที่เจ้าหนี้จะต้องเสียในคดีนั้นด้วย และให้ถือว่าค่าธรรมเนียมกักเรื่อ เป็นส่วนหนึ่งของค่าฉาธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งสำหรับคดีนั้น

มาตรา 11 เมื่อได้รับหมายกักเรือจากศาล ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งโดยทางโทรศัพท์ โทรเลข โทรพิมพ์ หรือวิธีการอื่น ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าทรายโดยพลันว่าศาลได้สั่งกักเรือล้านนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานบังคับคดีตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าระจับการปล่อยเรือนี้ออกจากท่าเพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 12 ต่อไปจนกว่าจะได้รับแจ้งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 12 เมื่อได้รับหมายกักเรือจากศาล ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหน้าที่

(1) ส่งหมายกักเรือให้นายเรือหรือผู้ควบคุมเรือลงลายมือชื่อรับไว้ในใบรับเบียนหลักฐาน

(2) ปิดหมายกักเรือไว้ ณ ที่แลเห็นได้ง่ายในเรือ

(3) ดำเนินการอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุผลตามหมายกักเรือ และ

(4) แจ้งเบื้องหนังสือให้สถานคงสุลของประเทศที่เรือนี้มีสัญชาติทราบถึง

การกักเรือ

ในการส่งหมายกักเรือตาม (1) ถ้านายเรือหรือผู้ควบคุมเรือปฏิเสธไม่ยอมลงลายมือชื่อรับหมายกักเรือจากเจ้าพนักงานบังคับคดี เจ้าพนักงานบังคับคดีชอบที่จะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือตัวระบุตนไว้เพื่อเป็นพยาน และถ้านายเรือหรือผู้ควบคุมเรือยังคงปฏิเสธไม่ยอมลงลายมือชื่อรับอีก ก็ให้วางหมายกักเรือไว้ ณ ที่นั้น และให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับหมายกักเรือนี้แล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหมายกักเรือนี้ได้ตามความใน (1) หรือกรณีสอง ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือไว้ ณ ที่แลเห็นได้ง่ายในเรือ และให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับหมายกักเรือนี้แล้ว

ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้และสั่งต่อศาลเพื่อร่วมไว้ในสำเนาความต่อไป

มาตรา 13 ในการบังคับตามหมายกักเรือ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการบังคับคดีตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยอนุรูป และให้มีอำนาจสั่งให้นายเรือ ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ และบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้อง การกระทำการหรือคงเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้บรรลุผลตามหมายกักเรือ ถ้าบุคคล

เช่นว่านั่นผ่านหรือไม่บัญชีตาม ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีร้องขอความช่วยเหลือจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือตัวตรวจสอบให้สามารถดำเนินการตามคำสั่งได้และในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือตัวตรวจสอบมีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคล เช่นว่านี้ไว้เท่าที่จำเป็นในการบัญชีหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี

ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่าน้ำไทย เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีร้องขอหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้นายเรือหอดจอดเรือ ณ ที่ปลดภัย หรือดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้บรรลุผลตามหมายกักเรือได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นอุบัติเหตุในการขนของลงเรือหรือขึ้นจากเรือ

มาตรา 14 ให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานบังคับคดีและทรงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จำเป็นต้องจ่ายในการบัญชีหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีตามมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 26

ถ้าเจ้าหน้าที่มียอมช่วยเหลือหรือไม่ยอมทรงค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งและการไม่ช่วยเหลือหรือไม่ทรงค่าใช้จ่าย เช่นว่านี้หากให้เจ้าพนักงานบังคับคดีไม่สามารถบัญชีหน้าที่ต่อไปได้ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีออกการบัญชีหน้าที่ไว้และรายงานให้ศาลที่มีศาลมีคำสั่งกักเรือทราบโดยต่วน เมื่อได้รับรายงานจากเจ้าพนักงานบังคับคดีตามวรรคสอง ให้ศาลมีคำสั่ง ดังนี้

(1) ในกรณีที่ยังไม่ได้ปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) ให้ทรงค่าบังคับตามคำสั่งกักเรือไว้ จนกว่าเจ้าหน้าที่จะช่วยเหลือและทรงค่าใช้จ่ายภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามวันทำการ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ถ้าเจ้าหน้าที่ยังไม่ยอมช่วยเหลือและทรงค่าใช้จ่าย ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีแจ้งให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าทรายเพื่อให้ยกเลิกการระงับการปล่อยเรือตามมาตรา 11 วรรคสอง ด้วยให้นำความในมาตรา 26 มาใช้บังคับโดยอนุรุณ

(2) ในกรณีที่ได้ปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) แล้วให้เจ้าหน้าที่ช่วยเหลือและทรงค่าใช้จ่าย โดยแสดงความจำเป็นต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินสามวันทำการ ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่บัญชีตามคำสั่งดังกล่าว ให้ศาลมีคำสั่งปล่อยเรือหรือคืนหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา 21 หรือมาตรา 22 แล้วแต่กรณี

คำสั่งศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา 15 ความรับผิดชอบเจ้าของเรือ นายเรือ ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ หรือต้อนบุคคลภายนอก เพื่อความเสียหาย ถ้าหากมี อันเกิดจากการกักเรือ ย่อมไม่ตกแก่ เจ้าพนักงานบังคับคดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แต่ตกแก่เจ้าหนี้ เว้นแต่เจ้าพนักงานบังคับคดีหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้กระทำการฝ่าฝืนต่อนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา 16 หมายเหตุให้ใช้บังคับได้ทั่วราชอาณาจักรจนกว่าจะสิ้นอายุความ พ้องคดีตามสิทธิ เรียกร้องเกี่ยวกับเรือนั้น

มาตรา 17 เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา 12 (1) และ (2) แล้ว

(1) ให้การกักเรือตามคำสั่งกักเรือมีผลใช้บังคับจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น และ

(2) การก่อให้เกิด رون หรือเบลี่ยนแบล็งได ๆ ก็จะกับกรรมสิทธิ์ในตัวเรือ หรือสิทธิครอบครองเรือระหว่างที่การกักเรือตามคำสั่งกักเรือมีผลใช้บังคับจะใช้บันแก่เจ้าหนี้หรือเจ้าพนักงานบังคับคดีมิได้

มาตรา 18 เรือที่ถูกกักตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินอันเจ้าพนักงานได้โดยวัตถุตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา 19 ถ้าลูกหนี้นำเงินมาวางแผนเดิมจำนวนที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือตามมาตรา 8 วรรคสี่ โดยยอมรับผิด ให้การกักเรือตามคำสั่งกักเรือเป็นอันสิ้นสุดลง และให้ศาลมีบังคับล่อยเรือที่กักไว้ในนั้นโดยพลัน

ในการณ์เช่นนี้ ให้ถือว่าได้มีสภาพของศาลถึงที่สุดให้เจ้าหนี้ชนะคดีตามสิทธิ เรียกร้องเกี่ยวกับเรือที่ระบุไว้ในคำร้องขอให้กักเรือ

มาตรา 20 ในกรณีที่ลูกหนี้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร ถ้าลูกหนี้นำเงินมาวางแผนเดิมจำนวนที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือตามมาตรา 8 วรรคสี่โดยไม่ยอมรับผิดให้การกักเรือตามคำสั่งกักเรือเป็นอันสิ้นสุดลง และให้ศาลมีบังคับล่อยเรือที่กักไว้ในนั้นโดยพลัน

มาตรา 21 ลูกหนี้ซึ่งไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรอาจขอให้ศาลมีสั่งกักเรือโดย เรือนั้นโดยท่าเป็นกลางยื่นต่อศาล พร้อมทั้งวางแผนหลักประกันตามที่ศาลกำหนดไว้ศาลมีสั่งกักเรือเพื่อ เป็นประกันการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้

ลูกหนี้จะมอบอำนาจจัดการ เป็นหนังสือหรือโดยทางโทรเลขหรือโทรพิมพ์ให้บุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร เป็นตัวแทนเพื่อรับคำศูนย์ความและเอกสารในการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยจะทำเป็นหนังสือหรือโดยทางโทรเลขหรือโทรพิมพ์ได้

ในการปฏิที่ตัวแทนตามวรรคสอง เป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาล ถ้าลูกหนี้ไม่ได้ตั้งตัวแทนตามวรรคสามไว้ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำร้องนั้น เป็นตัวแทนตามวรรคสามด้วย

ให้ตัวแทนตามวรรคสอง และวรรคสาม ให้ถ้อยคำสาบานตัวต่อศาลว่าตนได้รับมอบอำนาจจากลูกหนี้จริง และมิให้นำมาตรา 47 วรรคสองและวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่การตั้งตัวแทนดังกล่าว

มาตรา 22 บุคคลอื่นซึ่งได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการที่เรือถูกกักอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ปล่อยเรือได้โดยวางแผนหลักประกันในนามของลูกหนี้ และให้ถือว่าบรรดาการกระทำที่ผู้ยื่นคำร้องนั้นจะเป็นต้องกระทำในการขอให้ศาลปล่อยเรือ เป็นการกระทำในฐานะตัวแทนของลูกหนี้

บุคคลตามวรรคนี้จะมอบอำนาจจัดการ เป็นหนังสือหรือโดยทางโทรเลขหรือโทรพิมพ์ให้บุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร เป็นตัวแทนในการยื่นคำร้องขอให้ปล่อยเรือก็ได้

ในการปฏิที่บุคคลตามวรรคนี้ เป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยเรือโดยลูกหนี้ไม่ได้ตั้งตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสามไว้ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำร้องนั้น เป็นตัวแทนเพื่อรับคำศูนย์ความและเอกสารในการดำเนินกระบวนการพิจารณาและถ้าผู้ยื่นคำร้องมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร ให้ตั้งบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร เพื่อรับคำศูนย์ความและเอกสารแทนลูกหนี้โดยจะทำเป็นหนังสือหรือโดยทางโทรเลขหรือโทรพิมพ์ได้

ให้ตัวแทนตามวรรคสอง และวรรคสาม ให้ถ้อยคำสาบานตัวต่อศาลว่าตนได้รับมอบอำนาจจากบุคคลตามวรรคนี้จริง และมิให้นำมาตรา 47 วรรคสอง และวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่การตั้งตัวแทนดังกล่าว

มาตรา 23 ในกรณีคำร้องขอให้ปล่อยเรือ นอกจำกต้องวางแผนหลักประกันตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 22 วรรคหนึ่ง แล้ว

(1) ในการปฏิที่ลูกหนี้ซึ่งมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร เป็นผู้ยื่นคำร้องด้วยตนเอง ต้องแนบทหลักฐานการตั้งตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสาม ไปพร้อมกับคำร้อง

(2) ในการผิดตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสอง ของลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้อง
ต้องแนบหลักฐานการตั้งตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสอง ไปพร้อมกับคำร้อง

(3) ในการผิดตุบคดตามมาตรา 22 วรรคนี้ เป็นผู้ยื่นคำร้อง ถ้าผู้ยื่น
คำร้องนั้นมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรและไม่ได้แนบหลักฐานการตั้งตัวแทนตามมาตรา 21
วรรคสาม ของลูกหนี้ ต้องแนบหลักฐานการตั้งตัวแทนตามมาตรา 22 วรรคสาม ไปพร้อมกับคำร้อง
ถ้าผู้ยื่นคำร้องไม่บัญชีตามวรรคนี้ ให้ศาลมีคำสั่งไม่รับพิจารณาคำร้องนั้น
มาตรา 24 คำร้องขอให้ปล่อยเรือให้ท่าเป็นคำร้องฝ่ายเดียว
มาตรา 25 นอกจากกรณีตามมาตรา 19 และมาตรา 20 ศาลมีอำนาจสั่งให้
ปล่อยเรือได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เจ้าหนี้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยเรือ

(2) เจ้าหนี้มิได้พ่องคดีตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องภายนอกในสามสิบวันนับ^{แต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2)}

(3) เมื่อมีคำร้องขอให้ปล่อยเรือตามมาตรา 21 หรือมาตรา 22 และ
ศาลได้พิจารณาเป็นที่พ犹าจว่าหลักประกันที่ผู้ยื่นคำร้องวางต่อศาลมีมูลค่าหรือราคาไม่น้อยกว่า^{จำนวนที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือ หรือในกรณีผู้ยื่นคำร้องวางหลักประกันน้อยกว่าที่กำหนด}
ไว้ในคำสั่งกักเรือโดยได้แสดงเหตุผลไว้ในคำร้อง เมื่อศาลได้ส่งสารคำร้องให้เจ้าหนี้ทราบ
เพื่อคัดค้านภัยในเวลาที่ศาลกำหนด แต่เจ้าหนี้ไม่คัดค้านภัยในเวลาที่ศาลกำหนดนั้น หรือเมื่อ
ศาลได้พิจารณาคำคัดค้านของเจ้าหนี้แล้วเห็นว่าสมควรลดหลักประกันที่กำหนดไว้ในคำสั่งกักเรือ^{และศาลได้สั่งให้ผู้ยื่นคำร้องวางหลักประกันตามที่เห็นสมควร และได้มีการวางหลักประกันนั้นแล้ว}
คำสั่งปล่อยเรือตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา 26 เมื่อศาลได้มีคำสั่งปล่อยเรือตามมาตรา 25 แล้ว ให้ศาลแจ้งคำสั่ง
ตั้งกล่าวให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบ และให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีหน้าที่

(1) แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ทราบ แล้วแต่กรณี
(2) แจ้งเป็นหนังสือให้สถานกงสุลของประเทศไทยเรือนี้มีสัญชาติทราบ และ
(3) แจ้งโดยทางโทรศัพท์ โทรเลข โทรพิมพ์ หรือวิธีการอื่น ให้เจ้าหนี้ที่
ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยเรือออกจากท่าทราบโดยพลันว่าศาลได้มีคำสั่งปล่อยเรือนี้ ทั้งนี้ ตาม
ระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานบังคับคดีตาม (3) ให้เจ้าหน้าที่ชี้เกี่ยวกับการบล่อยเรือออกจากท่าดำเนินการปล่อยเรือน้ำโดยไม่ซักช้า

มาตรา 27 ให้ศาลสั่งคืนหลักประกันที่เจ้าหนี้ ลูกหนี้ หรือบุคคลตามมาตรา 22 วางไว้ต่อศาลเมื่อ

(1) เจ้าหนี้ได้ฟ้องคดีตามสิทธิ เรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องภัยในสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) และลูกหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกันของตนเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันดังกล่าว

(2) ลูกหนี้ได้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายอันเป็นผลจากการที่เจ้าหนี้ขอให้สั่งกักเรื่องภัยในหกสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) และเจ้าหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกันของตนเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันดังกล่าว

(3) เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกันของตนไม่ว่าในเวลาใด ๆ และถูกรัฐอิกรัฐฝ่ายหนึ่งไม่คัดค้าน

(4) ในกรณีที่มีการวางแผนหลักประกันตามมาตรา 22

(ก) เจ้าหนี้ได้ฟ้องคดีตามสิทธิ เรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องภัยในสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดหมายกักเรือ ตามมาตรา 12 (2) และบุคคลตามมาตรา 22 ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกันของตนเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันดังกล่าว

(ข) เจ้าหนี้หรือบุคคลตามมาตรา 22 ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คืนหลักประกันของตนไม่ว่าในเวลาใด ๆ และเจ้าหนี้หรือบุคคลตามมาตรา 22 แล้วแต่กรณี ไม่คัดค้าน

มาตรา 28 เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ปิดหมายกักเรือตามมาตรา 12 (2) แล้ว เจ้าหนี้จะห้องคดีตามสิทธิ เรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องต่อศาลดังต่อไปนี้ก็ได้ คือ

(1) ศาลที่สั่งกักเรือ

(2) ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนั้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งมิใช่ศาลตาม (1) แต่ศาลจะรับฟ้องไว้พิจารณาต่อเมื่อเจ้าหนี้ได้ยื่นคำร้องแสดงให้เป็นที่พอใจว่าการพิจารณาคดีในศาลนั้นจะเป็นการสะดวก

มาตรา 29 เมื่อลูกหนี้ซึ่งมิได้มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรถูกฟ้องคดีแล้ว และยังไม่ได้ตั้งทนายความไว้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นใดให้แก่เจ้าหนี้ ผู้ไม่สามารถส่งในราชอาณาจักรได้ ให้เจ้าพนักงานศาลปฏิบัติตามนี้

(1) ถ้ามีตัวแทนตามมาตรา 21 วรรคสาม ให้ส่งแก่ตัวแทนดังกล่าว
 (2) ถ้าเป็นกรณีตามมาตรา 22 วรรคสาม ให้ส่งแก่ผู้ยื่นคำร้องหรือ
 บุคคลซึ่งผู้ยื่นคำร้องตั้งไว้เพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสาร แล้วแต่กรณี
 (3) ถ้าไม่มีตัวแทนตาม (1) และไม่เป็นกรณีตาม (2) ให้ส่งแก่นาย
 เรือหรือผู้ควบคุมเรือนี้ ที่เรือหรือ ณ ที่อยู่ของบุคคลดังกล่าวในราชอาณาจักร
 ในกรณีที่ไม่สามารถส่งคำคู่ความหรือเอกสารให้แก่บุคคลตาม (1) หรือ (2)
 ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้ ศาลอาจสั่งให้ปิดคำคู่ความ หรือ
 เอกสารไว้ในที่แล้วนี้ได้ง่าย ณ ภูมิสถานที่ทำการงานของบุคคลดังกล่าว หรือในกรณี
 ที่ไม่สามารถส่งคำคู่ความหรือเอกสารให้แก่บุคคลตาม (3) ได้ ศาลอาจสั่งให้ ปิดคำคู่ความหรือ
 เอกสารไว้ ณ ที่แล้วนี้ได้ง่ายในเรื่อง ในการนี้เข่นี้มิให้นำมาตรา 79 แห่งประมวลกฎหมายวิธี
 พิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ

เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าจะเลyiได้รับคำคู่ความหรือ
 เอกสารนั้น เมื่อระยะเวลาสิบห้าวันได้ล่วงพ้นไปแล้วนับแต่วันที่ได้ส่งหรือปิดคำคู่ความ หรือเอกสารนั้น^น
 มาตรา 30 ในกรณีที่สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องเกิดจากความเสียหายแก่ชีวิต
 ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลใด ๆ ที่มีสาเหตุมาจากการดำเนินงานของเรื่อง เมื่อ
 พนักงานอัยการ เห็นสมควรจะรับคำนิเทศตามสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแทนเจ้าหนี้ก็
 ได้ ในการนี้เข่นี้ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องขอให้กักเรือแทนเจ้าหนี้และให้ได้รับ
 ยกเว้นค่าธรรมนิยมกักเรือตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 31 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมรักษากฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับอธิบดีเป็น
 เพื่อบัญบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อันันท์ บันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินับนี้ คือ เนื่องจากเรื่องเดินทางเลี้ยวซ้าย บริการขนส่งทางท่า เดอะห่วงประ ประเทศไทยกับต่างประเทศประมาณกว่าร้อยละ 90 เป็นเรื่องต่างชาติ ซึ่งเจ้าของเรือและผู้ดูแลนิงานของเรือเหล่านี้ส่วนมากไม่มีภูมิลักษณะอยู่ในราชอาณาจักร เมื่อเกิดกรณีที่เจ้าของเรือหรือผู้ดูแลนิงานต้องรับผิดทางแพ่งต่อบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นความผิดตามสัญญา ความรับผิดเพื่อละเมิด หรือความรับผิดโดยผลแห่งกฎหมายบุคคลดังกล่าวก็ไม่สามารถดำเนินการให้เจ้าของเรือหรือผู้ดูแลนิงานชำระหนี้หรือชดใช้ค่าเสียหายได้ เนื่องจากเจ้าของเรือหรือผู้ดูแลนิงานไม่มีทรัพย์สินอยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งหากนักศึกษาไม่เกิดประโยชน์แก่เจ้าหนี้ ประกอบกับพฤติกรรมผู้หานองเดียว กันนี้ เจ้าหนี้ในต่างประเทศสามารถห้องร้องเจ้าของเรือไทยหรือผู้ดูแลนิงานต่อศาลในประเทศไทยของตนได้ สมควร มีกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ ให้อำนาจศาลสั่งกักเรือที่เป็นของลูกหนี้ หรือลูกหนี้เป็นผู้ครอบครอง เพื่อให้เพียงพอที่จะ เป็นประกันการชำระหนี้อันมีมูลมาจากการสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับเรือนั้นได้ ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ในราชอาณาจักรไม่ให้เสียเบร็ยบเจ้าของเรือหรือผู้ดูแลนิงานต่างชาติโดยไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์แม่ข่าย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวนิราวรรณ ภาคย์พิรนันท์ เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2510 สาเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิต สาขา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2533 ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งนิติกร บริษัท บิตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

**คุณย์วิทยหรรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**